

imod. Det bliver mindre attraktivt at finde et arbejde frem for at være på dagpenge.

Regeringen vil forbedre betalingsbalancen. Mindretallet kan tilslutte sig den målsætning, men er uenig i hvordan dette nås. Regeringen går ensidigt efter en begrænsning af det private forbrug, som isoleret set vil mindske importen. Det offentlige forbrug skader også betalingsbalancen, men det er holdt ude af regeringens indgreb.

Samtidig forringes forholdene for danske virksomheder, da pinsepakken lægger yderligere økonomiske og administrative byrder på erhvervslivet. Det svækker konkurrenceevnen, og dermed taber danske virksomheder markedsandele, og eksporten svækkes.

Nedsættelsen af selskabsskatten er taget af bordet, men en række af forringelserne over for erhvervslivet er fortsat indeholdt i regeringens forlig med venstrefløj. Regeringen vil gennemføre finansieringen af selskabsskattelettelsen, men ikke selve lettelsen. Betalingsbalancen kan forbedres markant ved at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, men regeringen vælger desværre at gå den modsatte vej og pålægge erhvervslivet nye byrder og omkostninger.

Regeringen vil også forbedre den private opsparing, men gør det modsatte. Forringelser for indbetalinger til kapitalpension, forøgelse af beskatningen af positiv nettokapitalindkomst, stigning i realrenteafgiften og skat på pensionsopsparingernes aktieafkast forøger ikke tilskyndelsen til at spare op - tværtimod.

Regeringen vil forebygge overophedning på arbejdsmarkedet, men pinsepakken tager slet ikke fat på arbejdsmarkedspolitikken. Tværtimod er forhøjelsen af benzinafgiften, forringelsen af befordringsfradraget samt den nye ejendomsskat med til at hæmme mobiliteten på det danske arbejdsmarked. Det er med til at øge risikoen for flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Boligejernes situation bliver markant forringet af pinsepakken, og der må forventes et fald i boligpriserne, hvilket vil gøre mange boligejere insolvente, således at gælden overstiger boligens værdi. Samtidig vil reduktionen af skatteværdien af rentefradraget, de stigende ejendomsskatter og de stigende grønne afgifter betyde en urimelig ekstra belastning af boligejernes økonomi, som kan tvinge mange boligejere til at sælge, selv om de må inkassere et tab ved salget. Regeringens straffeaktion mod boligejerne er totalt ubegrundet. Huspriserne er steget kraftigt de se-

ner år, men det skal ses i sammenhæng med et kraftigt fald i perioden 1986-1993. Når der tages højde for den generelle løbende prisudvikling i Danmark, så er boligpriserne i dag på niveau med priserne i 1986. At tale om en uforsvarlig stigning i boligpriserne er derfor forkert.

Venstre og Det Konservative Folkeparti afviser pinsepakken og betragter regeringens forlig med SF og Enhedslisten som en dybt betænkelig venstredrejning i regeringens økonomiske politik, der lægger gift for det brede samarbejde i de kommende år.

Et tredje mindretal (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Først blev Folketinget præsenteret for lovforslag L 111. Det gik i bund og grund ud på, at kommuner og amtskommuner skulle straffes, hvis de satte skatten op.

For Dansk Folkeparti har der på intet tidspunkt været tvivl om, at det lovforslag skulle bruges som indgangsvinkel til forhandlinger med Kommunernes Landsforening. Kommuner og amtskommuner gik i panik. Regeringen vidste udmærket godt, at med alt det, den pålægger kommuner og amter - og har gjort det i længere tid - uden at pengene følger med opgaverne, ville dette få store og uoverskuelige konsekvenser for de enkelte kommuner og amtskommuner. For i de seneste år har staten jo pålagt kommunerne mange nye opgaver, som de vel at mærke selv skulle finansiere. Derfor er der i mange af de kommuner, som nu har holdt skatten i ro, ikke mere at gøre godt med.

Dansk Folkeparti betragter lovforslag L 111, der er trukket tilbage, som et lovforslag, der kun var fremsat som et middel til at få sat kommuner og amtskommuner på plads. Og så, da det var på plads, blev L 118 fremsat.

Begge lovforslag var eller er led i pinsepakken, og om denne har Dansk Folkeparti følgende generelle bemærkninger:

Regeringen har ved flere lejligheder (blandt andet op til folketingsvalget) sagt, at der ikke var behov for noget stort indgreb over for privatforbruget. Til trods for at dette er blevet sagt, har regeringen arbejdet med pinsepakken hele foråret.

Regeringen har ikke engang villet inddrage Dansk Folkeparti i nogen som helst form for forhandling, på trods af at Dansk Folkeparti måske